Sygn. akt: I 1 C 1627/17 upr.

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2018 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) Ltd z siedzibą (...)

przeciwko B. G.

o zapłatę

I oddala powództwo w całości;

II kosztami postępowania w kwocie 1017,00 złotych, w tym 900,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

W pozwie skierowanym przeciwko B. G. powód (...) Ltd z siedzibą (...) domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 2542,00 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości odsetek maksymalnych od dnia 23 marca 2017 r. do dnia zapłaty, a nadto obciążenia pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu żądania pozwu wskazał, że dochodzona wierzytelność wynika z umowy pożyczki pieniężnej (stanowiącej kredyt konsumencki), zawartej w ten sposób, że 23 czerwca 2015 r. pozwany złożył wniosek o pożyczkę za pośrednictwem formularza zamieszczonego na stronie (...) spółki z o.o. Powód wskazał też, że po dokonaniu przez pozwanego rejestracji w systemie informatycznym tej spółki wygenerowany został profil klienta, a następnie do pozwanego została wysłana Ramowa Umowa P. z wygenerowanym unikalnym numerem umowy. Pozwany zaakceptował warunki Ramowej Umowy P. poprzez przelanie ze swojego rachunku bankowego kwoty 1 gr i wpisanie w tytule przelewu unikalnego kodu, potwierdzając w ten sposób wolę zawarcia umowy pożyczki. W dniu 20 lutego 2017 r. pożyczkodawca dokonał przelewu na rachunek pozwanego kwoty 2.000 zł. Termin zwrotu pożyczki został określony na 22 marca 2017 r., a całkowita kwota spłaty pożyczki wyniosła 2.498,64 zł. Powód wskazał też, że w związku z brakiem zapłaty pożyczki, pożyczkodawca podjął liczne działania windykacyjne. Powód wskazał też, że w związku z brakiem rezultatu tych działań pożyczkodawca podjął decyzję o cesji wierzytelności przysługującej mu w stosunku do pozwanego, czego skutkiem było zawarcie w dniu 1 października 2017 r. przez powoda oraz pożyczkodawcę umowy cesji, o czym powód poinformował pozwanego pisemnym zawiadomieniem. Powód wyjaśnił też, że w związku z cesją przeszło na niego uprawnienie do naliczania odsetek umownych oraz że na dzień wniesienia pozwu zadłużenie pozwanego wynosi 2.498,64 zł, na która to kwotę składa się 2000 zł – kwota pożyczki, 542 zł - kwota prowizji żądana z powodu braku spłaty pożyczki w terminie.

Powód podał też, że każdy pożyczkobiorca ma swoje konto na stronie internetowej pożyczkodawcy, gdzie po zalogowaniu do swojej strefy użytkownika ma dostęp do takich dokumentów jak ramowa umowa pożyczki, tabeli opłat, a także informacji o całkowitej kwocie pożyczki do spłaty, przy czym dokonując przelewu opłaty rejestracyjnej

pozwany potwierdził warunki umowy pożyczki oraz wskazał, że zapoznał się z treścią umowy pożyczki i wyraził wolę jej zawarcia. Ponadto pozwany miał możliwość zapoznania się z ramową umową pożyczki, tabelą opłat oraz indywidualnymi warunkami pożyczki w każdej chwili, w tym również przed zawarciem umowy pożyczki poprzez stronę internetową (...) na której rejestrując się był zobligowany do potwierdzenia, że zapoznał się z warunkami umowy oraz regulaminami.

Ponadto powód podniósł, że jest uprawniony do żądania zasądzenia odsetek za opóźnienie w wysokości maksymalnych odsetek za opóźnienie od kwoty pożyczki do spłaty, którą zgodnie z §1.11 ramowej umowy pożyczki tabeli opłat jest kwota pożyczki powiększona o prowizję. Wyjaśnił też, że stanowiła całkowity koszt pożyczki, zaś w związku z brakiem wpłat pozwanego jest to kwota 20498, 64 zł.

Na rozprawie w dniu 31 stycznia 2017 r. pozwana przyznała, iż pożyczyła na 30 dni 2000 zł od (...) spółki zoo w W., że powinna spłacić ją chyba do marca 2017r, , nie przedłożyła żadnych dowodów, w tym żadnych dowodów wpłaty, nie spłaciła jej i próbowała się porozumieć z pożyczkodawcą ,aby spłacać w ratach . Pozwana nie otrzymała żadnego dokumentu, z którego by wynikało, że jej wierzycielem z tytułu w/w pożyczki jest powód.

Wobec treści art. 505^1 kpc niniejsza sprawa rozpoznawana była w postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 lutego 2017 r. doszło do zawarcia pomiędzy (...) spółka zoo (działającą za pośrednictwem (...) spółką z o.o.) - jako pożyczkodawcą, a B. G. - jako klientem umowy pożyczki o numerze (...). Kwota pożyczki wynosiła 2000 zł. Jej zwrot miał nastąpić w ciągu 30 dni. Wraz z kwotą pożyczki pozwany miał zapłacić w tej dacie także prowizje w wysokości 498, 64 zł. Pożyczka była oprocentowana- odsetki umowne wyniosły 28, 69 zł , to w przypadku terminowej spłaty. Natomiast w przypadku nieterminowej spłaty wraz z kwota pożyczki była do spłaty prowizja w wysokości 948, 50 zł i odsetki umowne w kwocie 16,39 zł. (...) wynosiło 1.400,36%. W umowie tej wskazano, że opłaty związane z nieterminową spłatą pożyczki, kosztów monitów i inne koszty określa tabela opłat stanowiąca załącznik do umowy ramowej pożyczki zawartej przez pożyczkodawcę i przesłanej pożyczkobiorcy w momencie zawarcia umowy ramowej oraz dodatkowo wraz z umową pożyczki.

dowód: potwierdzenie zawarcia umowy pożyczki - k. 26; potwierdzenie przelewu z rachunku pozwanego na kwotę 0,01 zł w dniu 23.06.2015 r. z tytułem: Akceptuję warunku umowy ramowej pożyczki I wskazaniem nr pesel pozwanego - k. 30, (...) ,K. 32

W DNIU 23 MAJA 2017 r. pożyczkodawca zawarł z pozwanym umowę ramową pożyczki, stanowiącą integralną część umowy pożyczki. W treści tej umowy określono, że jej przedmiotem jest udzielenie przez pożyczkodawcę pożyczkobiorcy pożyczki, którą pożyczkobiorca obowiązany jest zwrócić pożyczkodawcy na warunkach określonych w ramowej umowie pożyczki (§2).

W §6 pkt. 6.5 wskazano, że rejestrując się na stronie internetowej pożyczkobiorcy i składając wniosek o pożyczkobiorca oświadcza, m.in. że: zapoznał się ramową umową pożyczki zamieszoną na stronie internetowej pożyczkodawcy, jego zamiarem jest zawarcie umowy o pożyczki na odległość w rozumieniu ustawy o kredycie konsumenckim.

W umowie i załącznikach zostało wskazane, że w przypadku gdy pożyczka lub jej część nie zostanie spłacona w terminie spłaty pożyczkobiorca zobowiązany będzie do zapłaty oprócz kwoty pożyczki także odsetek za nieterminową płatność za okres od daty spłaty do dnia zaksięgowania kwoty pożyczki na koncie pożyczkodawcy. Odsetki te naliczane miały być w wysokości odsetek maksymalnych określonych w art. 359 $§2^1$ kc. Pożyczkodawca przewidział, że w przypadku gdy pożyczka lub jej część nie został uiszczona w terminie pożyczkobiorca zapłaci pożyczkodawcy opłatę za upomnienia drogą telefoniczną, w formie sms oraz w formie pisemnego monitu w kwocie wynikającej z tabeli opłat stanowiącej załącznik do umowy ramowej pożyczki.

Zgodnie z załącznikiem nr 1 do ramowej umowy pożyczki prowizja została ustalona w relacji kwoty pożyczki do wypłaty do długości pożyczki od 18,7 % do 29,9% kwoty pożyczki

dowód: umowa ramowa pożyczki wraz z tabelami k. 22-25, umowa pożyczki- k. 26, załącznik nr 1 ,k. 25v, regulamin, k. 21-21v.

W okresie od dnia 22.3.2017r do dnia wydania wyroku B. G. nie dokonała na rzecz pożyczkodawcy wpłat .

W dniu 1 października 2016 r. (...) spółka z o.o. w W. zawarła z powodem (...) Ltd z siedzibą (...) umowę cesji wierzytelności, na mocy której cedent dokonał przelewu na rzecz cesjonariusza przysługujących mu wierzytelności pieniężnych. Brak wskazania, że wierzytelność B. G. jest objęta w/w umową cesji.

W skierowanym do pozwanego piśmie z dnia 21 maja 2017 r. reprezentująca powodową spółkę (...) LTD (...) kancelaria (...) podała, że dług w kwocie 2.615,99 zł powstały z tytułu nie spłaconej pożyczki zawartej w dniu 20 lutego 2017 r. o nr (...) został objęty cesją (sprzedażą) na rzecz podmiotu trzeciego oraz że aktualnie właścicielem zobowiązania pozwanego jest fundusz sekurytyzacyjny (...) z siedzibą (...) I wezwała do zapłaty tej kwoty pod rygorem skierowania sprawy do sądu, wskazując, ze na kwotę tą składają się:

- kapitał – 2000 zł,

- opłata administracyjna- 542 zł,

- odsetki maksymalne- 57, 60 zł,

- odsetki kapitałowe- 16,39 zł.

dowód: umowa cesji - k. 40-42, kierowane do pozwanego pismo kancelarii lex actum z dnia 21.05.2017 r. - k. 20, wezwanie do zapłaty, k. 19

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając powyższy stan faktyczny, jako wiarygodne, Sąd ocenił przedłożone przez powoda dokumenty prywatne, albowiem ich autentyczność nie budziła wątpliwości Sądu. Z uwagi na powyższe, za wykazany Sąd uznał fakt zawarcia przez pozwanego z pożyczkodawcą umowy pożyczki w wysokości 2000 zł oraz okoliczność wcześniejszego zwarcia przez te strony umowy ramowej pożyczki. Powyższe w sposób wystarczający wynikało z przedłożonych przez powoda dokumentów.

Powyższe ustalenie, w świetle okoliczności faktycznych niniejszej sprawy , prowadzi do uwzględnienia powództwa w całości.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż roszczenie powoda znajduje swoje normatywne podstawy w treści przepisu art. 720 k.c:". przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zatem z istoty umowy pożyczki wynika obowiązek jej zwrotu, choć to od stron zależy, w jaki sposób zwrot jej nastąpi.

Przepisy kodeksu cywilnego w :art. 509.:" § 1. Wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.", art. 511.:" Jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony.", art. 516**.:"** Zbywca wierzytelności ponosi względem nabywcy odpowiedzialność za to, że wierzytelność mu przysługuje." regulują prawa i obowiązki stron umowy cesji oraz wierzyciela i dłużnika. Każdy, kto powołuje się na fakt nabycia długu winien wykazać dokumentem ten fakt.

W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wniosek o oddalenie powództwa.

W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty wskazanej w pozwie kwoty powinien był wykazać zasadność obciążenia pozwanego żądaną kwotą, charakter umowy jaka łączyła strony oraz jakie świadczenia w ramach tej umowy powinien pozwany ponosić na rzecz poprzednika prawnego powoda oraz fakt, że na niego scedowano dług pozwanej. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniedbaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniedbania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie powinien w zasadzie dowieść powód. Nawet brak zajęcia stanowiska przez pozwanego nie zwalnia powoda od wykazania sądowi, iż żądanie sformułowane w pozwie istnieje.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Po pierwsze, w opinii Sądu, powód nie wykazał, że przysługuje mu czynna legitymacja procesowa do dochodzenia od pozwanego wierzytelności w pozwie wskazanej, albowiem, powód przedstawił umowę cesji wierzytelności bez wskazania objęcia tą umową umowy nr (...) zawartej z pozwanym, zaś pozwany odniósł się do zgłoszonego przez pełnomocnika powoda twierdzenia, iż powód nabył w/w wierzytelność objętą żądaniem pozwu, bo stwierdził, że nie wie nic o przelewie i nadal prowadzi rozmowy z wierzycielem, u którego zaciągnął dług , aby rozłożyć go na raty ,co w świetle regulacji art. 230 kpc nie może stanowić i nie stanowiło podstawy do przyjęcia tego twierdzenia za przyznane, są natomiast podstawy, aby uznać je za niewykazane, bowiem brak wskazania , że umową cesji z dnia 1.10.2016r objęta jest wierzytelność pozwanej i w jakiej wysokości, z jakiego tytułu, tym bardziej, że powstała ona na podstawie umowy z dnia 20.2.2017r ????, a cesja jest z 2016r???. Dokonując powyższej oceny Sąd miał na względzie, iż powód, który żądanie pozwu wywodził z faktu nabycia wierzytelności opisanej w pozwie, a wynikającej z umowy pożyczki zawartej przez pozwanego ze spółką (...) spółka zoo, nie przedłożył do akt sprawy dokumentu, które by tę okoliczność wykazywały. Ani umowa przelewu wierzytelności z dnia 1 .10. 2016 r, jak i kierowane do pozwanego pisma z dnia 21 maja 2017 r. nie stanowiły bowiem dowodu przelewu wierzytelności w pozwie wskazanej po zawarciu umowy pożyczki, tj. po 20.2.2017r.

W sprawie niespornym było udzielenie pozwanemu pożyczki w wysokości 2000 zł na okres 30 dni oraz obciążający pozwanego obowiązek zwrotu tej należności wraz z zaakceptowaną przez niego wysokością prowizji w wysokości 498, 64 zł , a nie jak wskazał powód w wysokości 542 zł . W sprawie nie wykazano też, że pozwany w terminie tę pożyczkę zwrócił, nie wykazano, że wpłacił cokolwiek. Wszystko to jednak w odniesieniu do wierzyciela (...) spółka z o.o. w W..

Zważyć zaś należy, iż zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą rozkładu ciężaru dowodu, strona, która z danego faktu wywodzi skutki prawne, obowiązana jest fakt ów wykazać (art. 6 k.c.), nadto, to strony mają dążyć do wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, a w razie nieuzasadnionej bierności dana strona naraża się na sankcję w postaci przegrania procesu.

Powód nie sprostał temu zadaniu, nie wykazał, że nabył wierzytelność z dnia 20.2.2017r, ile ona wynosi, podając sprzeczne informacje w uzasadnieniu pozwu i załączając umowę cesji dotyczącą innych długów sprzed 1.10.2016r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd w pkt. I wyroku oddalił powództwo w całości. Orzeczenie w tym zakresie wydano z uwzględnieniem brzemienia art. 720 kc i 509 §1 kc i art. 6 kc .

W konsekwencji powód, jako strona przegrywająca, został obciążony w całości powstałymi w sprawie kosztami procesu, o czym orzeczono na mocy art. 98 kpc w zw. z art. 108 kpc. Wobec tego obciążono powoda kwotą 1017 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na zasądzoną kwotę składają się: opłata od pozwu-100 zł, opłata od pełnomocnictwa-17 zł , wynagrodzenie pełnomocnika powoda- 900 zł – na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r w sprawie kosztów zastępstwa procesowego radców prawnych .